

Nordisk-Baltisk Sub-Region
 Newsletter
 Desember 2020
 Skandinavisk versjon

Nyt fra Danmark

Noget godt kommer der da ud af Corona-situationen!

Distriktsgildemestre, koordinatore og landsgildeledelse har nu mødtes 2 gange på Zoom, og der er aftalt månedlige møder frem til sommer, når vi skal have landsgildeting.

Distriktsgildemestre og koordinatore mødes på Zoom

Det har vist sig at være en fantastisk måde at lære hinanden at kende på. Der bliver præsenteret ideer, sat aktiviteter i søen og oprettet 'cirkler', og vi får talt om de ting, der optager os. Alle distrikterne er meget forskellige med mange gildebrødre, få gildebrødre. Mange gilder lukker, fordi de bliver 'for små'. Derfor skal vi finde en løsning på, at give de gildebrødre, der gerne vil fortsætte i fællesskabet et sted at høre til. Det bliver en kommende, spændende debat. Strategien, vi skal sikre, at vi, der er her, kan blive - og vi skal finde plads til nye medlemmer, hvor de vil føle sig tilpas!! Udfordringerne står i kø.

Ny redaktør på bladet Sct. Georg

Medlemsbladet udkommer nu kun 4 gange om året, og vi har fået ny redaktør. Benny Aros, der er journalist, vil skabe et blad med temaer og bidragydere også uden for vores egen kreds. Det er en spændende opgave, og vi håber, at bladet vil blive læst og fundet interessant også uden for vores egen kreds.

Europakonferencen 2023

Lad turen gå til Danmark den 30/7 til den 3/8 og måske en lille eftertur i det skønne sommerland.

Yderligere detaljer kommer til i næste NBSR-nyhedsbrev

Tekst: Birthe Ømark, International koordinator

Tænk Vildt!

I Gøngernes Distrikt (Sydøstsjælland) begyndte vi at tænke vildt for et par år siden. Baggrunden var, at vi synes, der måtte gøres noget, for at gilderne kunne udvikle sig og meget gerne tiltrække nye medlemmer.

Ideen til titlen fik vi fra Nationalmuseets direktør, Rane Willerslevs, bog med samme titel. I denne bog skriver han om, hvordan han har været med til at udvikle organisationer. Han skriver også, at det er i orden at begå fejl.

Vi indledte vores udviklingsprojekt med en workshop, hvor vi drøftede, hvad vi kunne gøre. Vi prøvede også at lave nogle små videoer med mobiltelefonen. Her blev vi klar over, at det skulle vi arbejde mere med. Så på en anden workshop i august 2020 havde vi en professionel til at undervise os i, hvordan vi laver en videofilm (optagelse, klipning, lægge musik/tale på osv.)

Målet med Tænk Vildt! er, at vi bliver mere synlige, og det kan vi blive virtuelt ved at lægge nogle videoer ud på f.eks. Facebook.

Vi kan også blive synlige ved at lave nogle podcast om, hvad Sct. Georgs Gilderne er. Derfor var vi to, distrikts-gildemesteren og distriktets udviklings sekretær, de tog et e-kursus i at lave

podcast. Der er mange ting, som man skal tænke på, når man laver en podcast, og vi bliver da bedre og bedre for hver gang vi arbejder med det. Vi forventer at kunne lægge nogle op på internettet i løbet af foråret 2021.

Lone og Inga laver podcast

Endelig kan vi også blive synlige ved at lave nogle aktiviteter lokalt, hvor vi inviterer lokalområdets beboere til at deltage. Vi har netop besluttet, at det skal vi gøre sammen i distriktet. Det betyder, at hvert gilde (vi er 7) skal lave en handleplan for en dag i naturen. Vi tager udgangspunkt i FN's Verdensmål nr. 15: Livet på land.

Vi mødes til foråret og præsenterer plan og får evt. hjælp fra de andre gilder. Målet er at lave en "Spis Ude Dag", hvor vi evt. får hjælp fra den naturvejleder, der er lokalt. Vi finder ud af, hvad der er af spiselige ting i naturen, sætter det sammen med andre ingredienser til et måltid mad, der evt. laves over bål. Samtidig vil vi prøve at udbrede kendskabet til livet i naturen. F.eks. ved at lave insekthoteller, fortælle om biodiversitet på nogle spændende måder.

Når vi går rundt og finder spiselige ting i naturen, eller iagttager livet blandt planter og dyr, kan vi samtidig få en samtale med deltagerne om, hvad vi kan og vil i Sct. Georgs Gilderne, og

forhåbentlig fører det til nogle nye og måske også yngre medlemmer.

*Lone Erkmann og Inga Gustafson,
Gøngernes Distrikt*

Fredslyset overvinder grænser

COVID - 19 har gjort at udsendelsen af Fredslyset på ruterne rundt i Danmark fra Katolsk Vor Frue Kirke i Aarhus d. 25.11.2020 blev aflyst.

Vi håber og regner med, at vi i 2021 kan genoptage dette landsdækkende projekt. Som optakt til dette vil flammen 2020 fra Fødselsgrotten i Betlehem blive videregivet fra de tyske spejdere til Sct. Georgs Gilderne i Danmark ved den dansk - tyske grænse d. 20.12.2020. D. 21.12.2020 spædes flammen til flammen, der altid brænder i Katolsk Vor Frue Kirke i Aarhus.

Fredslyset i Vor Frue, Aarhus 1

Her, eller i Sct. Laurentii Kirke i Roskilde, hvor der også brænder et Fredslys, kan enhver gildebror eller andre afhente en flamme. Det er der mange, der har benyttet sig af for at kunne aflevere et lys i kirker eller andre steder lokalt, hvor det er tradition at bruge lyset blandt andet til 1. søndag i advent eller til andre arrangementer i december måned, og spejderne meget ofte er involveret.

*Lene Skriver, Koordinator for
Fredslyset*

Nytt från Finland

På grund av Covid-19 pandemin har detta år inte följt normala rutiner. Ett virtuellt lägerbål hölls tillsammans med scouterna i början av augusti, med omkring ett tusen deltagare. Under sommaren har gillena ordnat aktiviteter i mindre grupper utomhus, inga stora evenemang har ordnats. Nationalparkerna har varit mycket omtyckta detta år i Finland, även bland gille-scouterna.

Årsmötet

Årsmötet hölls den 10de oktober som ett endags evenemang utan den normalt vidhängande Gilledagen. Vice Landsgillemästaren och en styrelsemedlem ställde inte upp för återval, i deras ställe valdes en ny Vice Landsgillemästare och två nya styrelsemedlemmar, så styrelsen utökades med en medlem. Vi är oroliga över det sjunkande medlemsantalet och därför skall en ny arbetsgrupp bildas för rekrytering av nya medlemmar samt marknadsföring av verksamheten.

Mötet streamades på Facebook för första gången.

Den nya styrelsen

Fellowship Day

Inget stort Fellowship Day evenemang organiserades, men gillena ordnade mindre sammanslutningar, några av dem utomhus.

50 årsjubileum

Nypongillet i Grankulla firade sitt jubileum i stillhet på grund av pandemin.

Nypongillet

Fredsljuset

Fredsljuset från Betlehem landade i Åbo den 20de november och började spridas över landet. För varje år har lågan spridit sig över en allt större del av landet och vi hoppas att så skall ske även i år, trots att många evenemang där lågan vanligen delats ut har blivit inhiherade.

Text: Viveca Ståhlström, IS Finland.
Bilder kopierat från Pyhä Yrjänä S:t Göran

Nytt från Island

Vi önskar er alla ett trevligt advent och god jul i denna underliga tid av pandemi. Här i Island har vi haft det förhållandevist gott. Fram till den 12 januari får vi träffas 10 människor, ock lite flere på restauranger och i affärer. Vi började från den 9 december att lätta lite på reglerna men vi får se hur det står till efter nyår. Förhoppningsvis kommer det att bli vaccination efter nyår.

Gillena har inte haft någon sammankomst sedan i marsmånad utan några få möten i

somras. Bifogat är nyheter från Hafnarfjörður och Akureyri om aktiviteter där är på gång och gillen har kunnat jobba med trots de restriktioner som har varit.

Vi ser ljuset i slutet av tunneln och fredsljuset blev hämtat i klostret hos nunnorna i Hafnarfjörður men på ett olikt sätt än förut. Vi träffades 5 stycken och tog emot ljuset och uppmanade andra gillescouter i landet att tända ett ljus hemma och minnas alla de andra som de inte har kunnat träffa hela året.

Vi ser fram emot majmånad 2022 till vårt nordisk/baltiska möte.

Hälsningar från gillescouter i Island.

Nytt från St. Georgsgildið i Hafnarfjörður

St. Georgsgildið i Hafnarfjörður grundades 1963 - för femtiosju år sedan. Gillet har cirka 70 medlemmar och har varit aktiv under alla dessa år, men det har naturligtvis varit några upp- och nedgångar i aktiviteter på så lång tid. I 1965 fick gillet 7 hektar mark vid Hvaleyrarvatn för användning från byn Hafnarfjörður och några år senare hade medlemmarna i gillet byggt en stuga, Skátalundur, i området. Arbetet med renovering och underhåll av stugan fram till i dag, som skogsbruk och olika reparationer, t.ex. för tält, har varit ett pågående projekt för medlemmarna. Idag är scoutområdet vid Hvaleyrarvatn och dess omgivning ett unikt friluftsområde som många besöker varje dag under hela året för att vandra, springa och leka vid sjön. Skátalundur hyrs ut för möten och olika evenemang. Dessutom har scouter från Hafnarfjörður och andra håll fått faciliteter i området för dagsutflykter och camping.

Skátalundur vid Hvaleyrarvatn

År 2020 har präglats av pandemin och den allmänna sysselsättningen i gillet har nästan upphört sedan COVID19-epidemin rasade i mars. Två mindre projekt har dock varit på gång under hela året. Å ena sidan arbetar man med att sortera och registrera äldre dokument från Hraunbúar Scout Kår för att få dem till säker förvaring i Nationalarkivet. Det andra projektet är byggandet av en toalett för allmänheten på marken vid stugan vid Hvaleyrarvatn. Båda dessa projekt är i slutskedet vid årsskiftet.

För drygt ett år sedan föddes idén om att gillet skulle söka finansiering från byn Hafnarfjörður för att bygga en högkvalitets toalett för allmänna friluftsentusiaster nära Skátalundur i området vid Hvaleyrarvatn. Bidraget blev godkänt och var mer eller mindre tillräckligt för att köpa material. Allt arbete gjordes dock av gillet's stuga-grupp. Gillet ser detta som ett samhällsprojekt för att svara den växande trafiken för friluftsentusiaster i området och för att skapa bättre faciliteter för scoutgrupper som vill använda området för dagsutflykter och camping. Arbetet med att bygga ett toalettus med två toaletter och ny avloppsreningsutrustning började i våras och har pågått mer eller mindre till nu. Arbetet är nästan slutfört och

anläggningen öppnas formellt i början av nästa år. Övervakningen av toaletterna kommer att göras i samarbete med skogsbruksföreningen i Hafnarfjörður och Hafnarfjörður kommun.

Det nya toaletthuset vid Skátalundur

Under fastan 2020,
Ólafur Proppé, gillemästare.

Nytt från S:t Georgs scoutgillet i Akureyri

Belysning i kyrkogården i Akureyri.

I 1964 fick S:t Georgs scoutgillet i Akureyri en plan över kyrkogården i Akureyri. Då fanns det cirka 100 kors på gravar. För några år sedan fick gillet också en plan över kyrkogården i Lögmanshlíð.

De första åren användes kors av ek med 10 glödlampor lödda till en metalltråd. Nu används kors av plaströr med en glödlampa. Vi får korsen i enheter och sätter ihop dem själva. Vi sätter i strömsladden, en glödlampa och ställer på en fot.

Koppling av korsen till elnätet

Julen 2020 kommer vi att sätta upp mer än 3000 sådana belysningar. Allt arbete med belysningar på gravar görs på frivillig basis och intäkterna går till att stötta scouter och välgörenhetsorganisationer i Akureyri.

Kyrkogården med ljusande kors

Text: Pétur Torfason och Fjóla Hermannsdóttir. Bilder Tryggvi Haraldsson och Kristín B. Jónsdóttir.

News from Lithuania

Sorry, no news from Lithuania this time.

News from Norway

Generelt

Reglene og anbefalingene som ble innført i mars-april for å begrense korona-smitten har naturlig nok preget gildenes aktivitetsnivå i tiden som er gått. Begrensninger i antall tillatte deltakere i møter og samlinger har ført til at planlagte aktiviteter i speider-Norge har fått redusert deltakertall, er blitt avlyst eller utsatt til 2021 eller 2022.

Fredslyset

Et av arrangementene som ble hardt rammet var årets distribusjon av Fredslyset. Litt fikk vi likevel til. I Bergen, der vi nå har en Fredslysflamme som brenner hele året, ble det holdt en Fredslysgudstjeneste i Laksevåg kirke. Blant deltakerne i Laksevåg var to polske speidere som hadde reist over fra Oslo for å hente flammen til Oslo - et fint eksempel på hvilken rolle Fredslysets spiller i internasjonalt speider- og gildearbeid.

Internasjonalt samarbeid: polske speidere henter Fredslysflammen i Laksevåg kirke for transport til Oslo

Tekst: K.nut Jorde/Ivan Chetwynd

Inspirasjonshelg

I midten av oktober arrangerte vi en «inspirasjonshelg» i Drammen, med rundt 40 deltakere. Fire av deltakerne var relativt unge, og var invitert for å delta i vår diskusjon om hvordan vi best kan informere yngre mennesker om hva vi driver med, og derigjennom tiltrekke oss nye medlemmer. Dette temaet ble belyst i en presentasjon av Birgitte Schiøll Heneide om hvordan en frivillig organisasjon tiltrekker seg og holder på sine medlemmer. Birgitte er vise-speidersjef i Norges speiderforbund, og jobber også med dette temaet i «frivillig.no», en organisasjon som støtter og hjelper frivillige organisasjoner.

Deltakerne i inspirasjonsforumet med god avstand – I tråd med reglene om sosial avstand

Etter presentasjonen gikk vi gruppevis en rundtur langs bredden av Drammenselven, med innlagte diskusjoner og meningsutvekslinger om forskjellige sider av dette temaet. Resultatet ble en livlig og inspirerende utveksling av erfaringer, ideer og råd.

Utteksling av erfaringer, ideer og råd ved Drammenselven

Siden spørsmålet om en mulig navneendring for organisasjonen vår er oppe til debatt i våre gilder, hadde vi også invitert Ole Christian Apeland til å gi noen generelle tanker om dette spørsmålet. Ole Christian er en tidligere speider som nå jobber med kommunikasjon og omdømmebygging. Han sa at det var gunstig å ha et navn som indikerte hva slags aktiviteter en organisasjon drev med. Han la imidlertid vekt på at navnet i seg selv var mindre viktig enn man vanligvis trodde, og at aktivitetene selv var viktigere enn navnet.

Ettersom virus-situasjonen må antas å ha begrenset deltakerantallet, ble presentasjonene tatt opp på video. De er lagt ut på nettet, men tilgangen er, etter avtale med dem som presenterte, tidsbegrenset og bare til internt bruk for norske gilder.

I tillegg til de gildeorienterte aktivitetene på hotellet, hadde vi søndag en morgensamling i Strømsø kirke, med en kort andakt og innlegg om håp midt i klimaproblemene ved vår sekretær, Ivan.

Det var tydelig at de som deltok i inspirasjonshelgen opplevde at helgen fortjente sitt navn, og at den var et godt bidrag til vår pågående innsats å nå bedre frem med informasjon til mulige nye, yngre medlemmer om hva gildene er og hva vi driver med.

Tekst: Ivan Chetwynd/Knut Jorde

Høsttur i BP sine fotspor

Vi var en liten gjeng historieinteresserte som møttes på jernbanestasjonen på Hamar i september. I invitasjonen hadde det stått at vi skulle på en firedagers rundtur i Sollia - i

områdene mellom Østerdalen og Rondane der selveste Sir Robert Baden-Powell hadde vært på ferie i 1911 og 1912. På stasjonen ble vi tatt imot av Øystein Gonsholt, styreleder for stiftelsen Norsk Speidermuseum og aktiv speiderleder i Ringsaker speidergruppe.

Første stopp var Speidersenteret på Hamar; der ble vi møtt av Harald Pettersen som stolt viste frem hvor fint det hadde blitt på senteret. Deretter gikk turen til Atna stasjon i Østerdalen. Her serverte Øystein kanelboller og kaffe - og så kunne historiefortellingene starte for alvor:

Både i 1911 og 1912 startet BP Norgesturene sine med båt fra England. Etter et par dager i sjøen var han endelig fremme i Oslo (eller Christiania som byen het den gangen) og tok inn på Victoria hotell, som de fleste andre engelske turistene på den tiden. Dagen etter tok han toget til Hamar og videre på Rørosbanen til Atna. Første gangen BP kom til Atna var det seint på kvelden den 7. august 1911. Der ble han møtt av kameraten George Graves. Også året etter kom BP til Atna med toget. Denne gangen var han sammen med nevøen sin, Donald.

Mens vi i dag bekvemt kan kjøre over Glomma, måtte BP krysse elva med en selvbetjent kabelbåt. Vel over på andre siden av Glomma, overnattet BP på en låve som tilhørte Atnosen gård. De eldste husene på denne gården er fra 1600-tallet, og blant jakttrofeene på stabbursveggen henger 20 bjørneskaller som allerede var over to hundre år da BP var her.

Stabburet på Atnosen: slik det er idag og slik BP tegnet det i 1912

Fra Atnosen gikk turen videre oppover Atnsdalen mot Sollia. BP og Donald hadde en god stopp ved Sollia kirke; her laget BP en akvarell som viser Donald på en liten haug ovenfor kirken. BP hadde nok et spesielt øye for nettopp Donald. Faren til Donald døde da han var bare ett år gammel. Også BP hadde mistet faren sin da han var liten, så de hadde et skjebnefellesskap som bandt dem sammen. Donald hadde også vært med på den første speiderleiren i 1907.

Ved Sollia kirke ble vi møtt av en lokal guide, som viste oss den vakkert dekorerte tømmerkirken fra 1736 og fortalte om stedets historie.

Sollia kirke

BP dro videre til gården Uti, som ligger like ved Atnbrua. På BP sin tid var denne gården både skystasjon og sanatorium - altså et sted hvor velhavende byfolk og utlendinger kunne komme og nyte den friske fjellufta. Ved Atnbrua var det

også en badstue. Den hadde et allsidig bruk; her ble både korn, kjøtt og fisk tørket, øl og brennevin laget og folk fikk varmen i seg på kalde vinterdager. BP lot selvfølgelig ikke anledningen til badstuebading gå fra seg. At han brukte badstua var det nok ingen som reagerte på, men at han svømte naken i fossen var nok mer sjokkerende for bygdefolket.

Interiøret i badstua ved Atnbrua

På fredag ettermiddag gikk turen til Finstad. Dette var kanskje det store høydepunktet på turen - og her ble det gruppebildet av turgjengen tatt. BP hadde blitt fotografert foran det samme huset i 1912! BP sin kjente skisse og akvarell av *My camp residence in Norway* er av leirplassen hans et sted langs elva Atna, mellom Atnbrua og Finstad.

Turgjengen på Finstad

På lørdagen var det slutt på å bli transportert rundt, nå skulle vi ta beina fatt. Etter å ha blitt skyssset over Atnsjøen i båt, gikk turen vestover til Bjørnhollia. Her ble det en dusj før hyggelig samvær rundt en deilig treretters middag og god tid til å fordøye både mat og mange inntrykk. På

søndagen gikk turen tilbake til Straumbu, helt i nordenden av Atnsjøen, og historieturen var kommet til sin ende.

For de som ønsker å lese mer om BP sine turer til Norge, anbefales heftet om *Familien Baden-Powell i Norge*, utgitt som Speiderhistorisk skrift i 2019 av Speidermuseet.

Tekst og bilder: Berit Roll Elgsaas.

Finnskogturen 2020

"Så lenge du kan drømme nye drømmer, er du ung."

Så sa Åsta Holth (13. februar 1904 - 16. mars 1999). Hun var forfatter, født på Svullrya i Hedmark, og opptatt av å formidle levesett og kulturen som var på Finnskogen. Hennes historie var en del av programmet da 1. Lillestrøm St. Georgs Gilde inviterte til en busstur på Finnskogen i august.

Finnskogen er et område i det store skoglandskapet i østligste del av Hedmark avgrenset av Glomma i vest og Klaraälven i øst. Navnet Finnskog kommer av at disse tidligere så å si folketomme skogstrekningene ble ryddet og bebygget av finner fra tidlig på 1600-tallet.

I de opprinnelige turplanene var det et besøk til finngården Mattila i Sverige, dit det har vært overnattingsturer, men dette lot seg ikke gjennomføre på grunn av at grensen var "stengt" av reglene under pandemien.

Likevel ble det en fantastisk tur i strålende vær til Finnetunet på Svullrya og til den vakre hagen, Leiråker, der Åsta Holth hadde bodd. En kjapp titt på slektssteinen, Rantala, med alle de finske slektene som kom til Finnskogen en gang i tiden, ble det også tid til. Så

kom en stor overraskelse: En minikonsert i Åsnes Finnskog kirke ved Velmundsjøen.

Åsnes Finnskog kirke

En god guide, Øivind Roos, holdt oss oppdatert om alt vi passerte.

Tekst og bilder: Arve Urlin.

Nytt från Sverige

Det har inte hänt mycket i Sverige inom Gillescouterna under coronaperioden. De flesta gillen har träffats utomhus när vädret har tillåtit det eller inte träffats alls. Vandringar och fika ute har blivit den största aktiviteten.

Trollhättangillet i Sunnanå vid Väneren i september

Landsgillerådet har haft sammanträden men inte fysiska utan vi har haft tre telefonmöten. Där beslutade vi att

flytta vårt Landsgilleting från maj 2021 till augusti 2021. Det kommer att bli i samband med vår vandring i Skåne. Vi slår ihop de båda arrangemangen och hoppas att vi inte behöver byta datum en gång till.

Vår hemsida, som vi har haft en del problem med har fått en ny webmaster och en ny plattform och sidan har verkligen fått ett lyft. Gå gärna in och se vad trevlig den är. Adressen är www.gillescouterna.se

Under hösten har vi också skickat Fredsljuset på sin vanliga resa genom Sverige. Vi vet ännu inte hur mycket det kommer att användas, men det kommer att finnas för de, som vill och kan ha det med i en ceremoni.

Vi har också börjat med att arbeta men uppgifterna om rekrytering, som ska redovisas i Island. Men det kom av sig en del när mötet i Island blev flyttat. Vi jobbar i alla fall vidare med det.

Vi längtar efter att få träffas igen på våra vanliga sammankomster.

Text och bilde: Mariana Ceder, IS Sverige